

29è diumenge ordin Cicle C segona

Objectiu: predicar

Aquests diumenges estem llegint a la segona lectura, la segona carta a Timoteu. Antigament atribuït a Pau, aquest escrit, juntament amb la primera carta a Timoteu i la de Titus, forma part del conjunt d'escrits del Nou Testament anomenat Cartes Pastorals, perquè contenen abundants instruccions encaminades al bon funcionament de les comunitats cristianes. Concretament, a 2Tm trobarem que es fa un retrat del veritable pastor, que té el seu model en Pau; hi haurà una dura denúncia dels dissidents de la comunitat amb instruccions dirigides a Timoteu, com a responsable d'aquesta.

L'escrit té el to d'un testament espiritual de Pau. És un gènere literari present en l'Escriptura (el discurs de comiat de l'evangeli de Joan pertany a aquest gènere) i molt utilitzat en la literatura apòcrifa extrabíblica. En acostar-se la seva mort, un patriarca o personatge significatiu reuneix els seus deixebles i els exhorta a ser fidels a l'Aliança i als seus ensenyaments, alhora que recorda esdeveniments importants de la seva vida, revela esdeveniments, que en el futur han de succeir i ho amaneix amb una visió fortament negativa dels temps presents.

Soprèn el fet que l'autor parla de l'Escriptura i afirma que aquesta està inspirada per Déu. Aquí per Escriptura cal entendre els llibres de l'Antic Testament. Encara no havia estat elaborat el cànon del Nou Testament, que possibilitaria a les comunitats dotar de la categoria d'Escriptura els escrits derivats de la incipient predicació cristiana. És molt probable, però, que Timoteu utilitzés, en la seva predicació i ensenyament, escrits que posteriorment estarien en el Nou Testament. L'Escriptura

està inspirada. El terme és correctíssim, en contra els fonamentalismes que l'entenen escrita literalment i directament per Déu. L'Escriptura és una bona eina per guanyar, cap a Crist, precisament els qui diuen conèixer-la pam a pam.

Cal valorar en la carta la importància que es dóna a la predicació, ensenyament i instrucció per damunt el culte. És sobre aquesta base que cal construir i edificar les comunitats cristianes. I alerta! La predicació i ensenyament que ens parla 2Tm, no justifica un magisteri coercitiu de tipus moralista, sinó que va encaminada, tal com esmenta el verset 17 del capítol 3, a aconseguir que l'home de Déu arribi a la seva maduresa. No és una predicació que doti de consignes i pautes, sinó que confereix a la persona humana la capacitat per actuar ella mateixa fent el bé.